

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014898613
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014898613.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Libora Duľu, JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Gabriely Šimonovej. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. K. A. a spol. vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4 T 7/2002, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. K. A., zastúpený obhajcom Mgr. Františkom Chocholom, advokátom vo Vranove nad Topľou, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2012, sp. zn. 3 Tost 45/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. sa dovolanie obvineného Ing. K. A. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2012, sp. zn. 3 T 1/2009, rozhodol tak, že podľa § 23 ods. 3 Tr. por. (per analogiam) spojil na spoločné konanie trestné veci Krajského súdu v Žiline vedené pod sp. zn. 3 T 1/2009, a 4 T 7/2002, s tým, že konanie bude naďalej vedené na tomto krajskom súde pod sp. zn. 4 T 7/2002.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Ing. K. F. (prostredníctvom svojho obhajcu) sťažnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2012 sťažnosť obvineného uznesením 3 Tost 45/2012 podľa § 148 ods. 1 písm. a) Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 zamietol.

Krajský súd v Žiline predložil 14. januára 2014 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. K. A., prostredníctvom zvoleného obhajcu, 2. septembra 2013 na Krajský súd v Žiline proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2012, sp. zn. 3 Tost 45/2012. V dovolaní namietal, že o predmetnej sťažnosti rozhodol ako predseda senátu JUDr. Igor Burger, ktorý bol vylúčený z prejednávania v danej trestnej veci na súde prvého stupňa. Z týchto dôvodov obvinený vo svojom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. a napadnuté uznesenie zrušil a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a

rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril obvinený Ing. A. A. prostredníctvom svojho obhajcu v tom zmysle, že podané dovolanie považuje za dôvodné a navrhol predmetnému dovolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v prvom rade skúmal, či podané dovolanie obvineného je v zmysle § 368 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. prípustné a dospel k záveru, že táto procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

V posudzovanom prípade podal obvinený Ing. K. A. dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým najvyšší súd zamietol sťažnosť iného obvineného (Ing. K. F.) smerujúcu proti uzneseniu krajského súdu o nevyklúčení sudcov krajského súdu (predseda senátu JUDr. Juraja Krupu, JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Milana Repáňa) z vykonávania úkonov trestného konania.

Z ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie, resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak z toho dôvodu, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. bolo súčinnosťou od 1. septembra 2011 novelizované tak, že sa upravil okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritorne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhania obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odrážala dovtedy ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2007 pod por. č. 19, str. 20 a nasl.), podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom-dovoláním bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, i, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritorne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripúšťa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in merítum. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol bez meritórneho preskúmania veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.